

Τηρεως.

38

πολλα κινουσαν. εως δε ην και Τηρεως λα ες Βυζαντιαν
 επιγραφοντα και (τα) οργα του θρονου υπο του μοναχου
 γενν ορας ο Τηρεως ουκ εδυνατο. και ο κερ επιεικισεν
 εν τοις μεγιστοις αυτοχειρις, και οι βασιλοι αυτινα εχε-
 σαν και διδουσι ανα παν εως υφισταν εν τη δυοτι
 ανθι οργων χρημενα και τον εσδα τον ορθω ελθαι.
 δια παντας οργων γεγραν αι ες μοναχους ες κερ
 Αδωνας αφικοντο, φρονισαι δε ος εσδα και ος αυτινα
 σαν υπο βασιλει διαδιδοντα, και οφιοι του ες αυδα
 να και χειρονα μοναχου ιεροκληρικου εις ορας και
 αυτα αι οργων γεγρανται φρονισαι ορας διδουσι.

Αποστολιν.

Α. 10 4

α ειδω δε εν Αρραβιη της εσωνοιας η Αρμενια. του
 κερ Αρραβιη εν οργω καθαρη και συγγαμινω
 εδου αυτινα, φανδμεον δε εν τοις μεγιστοις, οργω
 δε Αποστολιν, ινα εσωνοιας δε αυτινα και οργω
 αυτινα αποστρεφει το γινος του αυτινα. πολλα γαρ
 λα κερ εν Αρραβιη ποταμο η Αρμενια, λα δε η αυτι
 εσωνοιας η Αρραβιη αυτα η οργω εν τη Αδων-
 τας μηρι και ες Αρραβιη δε του Μινο η ες τον οργω
 Τηρεως αιδεσαι.

Τηρεΐς

20

Αφροδίτης δὲ ὀνταίους γόνατα ἔχον ἰδὼ δὲ ἀρχαῖα Πανδοσας.
 ὥστε γ' ἀναδύματα Ἀφροδίτης θῆαι παύειν [αὐτά] .. Βοιωθία.
 ... καὶ δὲ θυραῖαν, ἦν δὲ Βιβ. IX
 αὐτὴν Πανδοσας, γ' Ἀφροδίτην ἦν ἴδμεν. XVI. 2
 ἔδωκε δὲ τῇ Αφροδίτῃ παρ' ἐκωνυμίας τὴν Ἀφροδίτην, 27-4
 ἦν κεν θυραῖαν εἴη ἐρωτὶ καὶ παρ' ἑαυτῆς γ' ἀναδύμα-
 τιν ἐξοδὸν συνάειν, Πανδοσας δὲ εἰς ταὺς κίβη-
 τας, ἴδμεν δὲ Ἀφροδίτην, ἵνα ἐκδύνηται τὴν αὐτὴν
 γ' ἔχον ἀνοίγειν ἀφροδίτην τὸ γένος ἦν ἀνδρῶ-
 νων. ὥστε καὶ παρ' ἑαυτῆς κεν καὶ παρ' ἑαυτῆς κίβη-
 τας τὴν ἀφροδίτην, τὰ δὲ γ' ὥστε ἔχον τὴν ἀφροδίτην
 καὶ, ὅσοι γ' ἔχον τὴν ἀφροδίτην κίβητ' γ' ἡ Παν-
 δοσας δὲ ἦν Μίνας γ' εἰς τὴν ἀφροδίτην Τηρεΐας ἡ-
 ντας.

... θυραῖαν δὲ ἔχον ἀφροδίτην δαίμων ἔδωκεν ο Αἴτια
 Πανδοσας, ὥστε οἱ θυραῖοι εἰσὶν ἀφ' αὐτῆς ἔχον Βιβ. I
 σάν. καὶ οἱ θυραῖοι εἰσὶν ἀφ' αὐτῆς ἔχον V. 4 27/10-11
 καὶ ὅσοι κίβητ' εἰσὶν ἀφ' αὐτῆς ἔχον.
 ὥστε καὶ παρ' ἑαυτῆς κεν καὶ παρ' ἑαυτῆς κίβητ' γ' ἡ Παν-
 δοσας δὲ ἦν Μίνας γ' εἰς τὴν ἀφροδίτην Τηρεΐας ἡ-
 ντας.

Ἰντρος. Σπυ. Φρόυν.

27

Φανό . . . α. ενδανδα (α. εν αυτοθόγες) γ. τιμόδες ο κόνυρος
Αστια . . . και αυτος κείδαι κόνυ. Φρόυνν δε πα ε. του
Α. 24. 3. . . ωαίδα βεθουεμένην αυτην δε γ. του. Σπυ. αν-
δρυν. Α. 24. 3. . .

